

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

**HET GEBEURDE LANG GELEDEN :
DE GESEL VAN DE WEERWOLF**

Een wagenspel

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3363

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE GESEL VAN DE WEERWOLF* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/019

ISBN- 978- 90-385-14338

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren – eventueel figuratie)

JEANNEKE BLETERS, jonge ongetrouwde vrouw :

MELANIE, jonge boerin – de vrouw van Pier Karwats :

SUS, bijgenaamd ‘den beer’ is een stevig gebouwde kerel met veel kracht die voor niemand bang is :

TINNE MEULDERS, vrouw van de hoofdonderwijzer :

VELDWACHTER, altijd op weg met zijn oud vehikel (eerste fietstoerist) :

PIER, man van Melanie, een stevige jonge boer :

DRE, nog een stevige boerenzoon :

GUST, en nog een boer - samen zijn ze de weerwolfhaat :

DE WEERWOLF, de schrik van her dorp :

DECOR

Linkerzijde een woonkamer / rechterzijde een donker bos / vooraan dorpsplein
Woonkamer : sober interieur – drie stoelen, kasje, tafel, eventueel openhaard met vuur

Bos : enscenering van het bos met afgehakte boomtakken op voet of grote snoeitakken in gecamoufleerde potten

Dorpsplein : eventueel een wegwijzer

KORTE INHOUD

In het dorp doet het verhaal de ronde dat Stien van Stanske door een weerwolf zou aangevallen zijn. Natuurlijk zit bij de dorpsbewoners direct de schrik er in. Alleen Sus den Beer durft de confrontatie met de nachtelijke huilebalk aan. Is het hem alleen te doen om Melanies hand te winnen of durf hij echt de weerwolf te lijf te gaan? Een toneelstuk vol sfeerschepping, dreigende muziek en mistige scènes.

Tafereel 1

(bostafereel – Jeanneke en Melanie komen samen op)

JEANNEKE : Wat moet ik gehoord hebben, Melanie?

MELANIE : Stil meisje, niet te luid. Misschien loopt hij hier nog ergens rond.

JEANNEKE : Wie loopt er rond?

MELANIE : Awel, ge weet wel hé ... *(doet het gehuil van een wolf na)*

JEANNEKE : De weerwolf?

MELANIE : *(legt direct een hand op Jeanneke's mond)* Stil toch! Spreek die naam niet uit! Straks zijt gij het volgende slachtoffer.

JEANNEKE : Zoudt ge dat denken?

MELANIE : Vaneigens mijn kind, die lorejas zal het niet eerst komen vragen.

JEANNEKE : Melanie, ge jaagt me de schrik op het lijf. Zit die lelijkaard echt in de buurt?

MELANIE : *(fluisterend)* Wees daar maar zeker van. Deze avond komen Gust, Dre en Pier bij ons thuis er over vergaderen, maar mondje toe hé. Ge weet van niets.

JEANNEKE : Ik kan zwijgen als een graf. Al is het niet altijd gemakkelijk. Maar ja, als 't moet, moet het hé!

(Tinne op)

MELANIE : Zie wie we hier hebben, Tinne Meulders. Amai, ge lijkt nogal gepresseerd. Moet ge ergens zijn?

TINNE : Gegroet allebei. 't Is maar fris hé?

JEANNEKE : Zo koud is het toch niet, Tinne? Tegen de kou kunt ge u kleden.

MELANIE : En wat nieuws brengt u langs hier? Moet ge de hoofdonderwijzer gaan afhalen aan de schoolpoort, zoals de kleine mannen? *(lacht)*

TINNE : Maar nee gij, ik ben op weg naar de veldwachter.

MELANIE + JEANNEKE : Toe maar, de veldwachter.

JEANNEKE : Is er iets gebeurd?

TINNE : Natuurlijk is er iets gebeurd! Weten jullie niet wat er met Stien van Stanske Muiters gebeurd is?

MELANIE : Ik zou het niet weten.

JEANNEKE : En ik ook niet.

TINNE : Wel, gisterenavond was het volle maan. Stien keerde terug van bij boer Juul waar ze gewaakt had bij een koe die moest kalven. In het struikgewas langs de weg hoorde ze geritsel en plots stond hij grommend en dreigend voor haar.

MELANIE : Wie stond er voor haar?

TINNE : Wel, een verschrikkelijk groot grijs beest met enorme tanden. Klaar om toe te springen.

JEANNEKE : Mannekes toch, kom dat tegen!

MELANIE : Kon ze nog gaan lopen?

TINNE : Haar benen voelden aan als lood en het enigste wat ze nog kon was Onze Vaders en Wees Gegroeten bidden. Toen ging voor haar het licht uit.

MELANIE : Is ze dood?

TINNE : Gelukkig niet. Ze heb haar deze morgen gevonden. Badend in een ferme plas bloed.

JEANNEKE : Here Jezus, waar gaat dat naartoe? Straks durft niemand 's avonds nog buiten komen.

TINNE : Neem me niet kwalijk, maar ik moet dringend verder. Dokter Mollemans heeft gevraagd of ik de veldwachter wil halen. Die moet een proces-verbaal maken, dat samen met zijn bevindingen opgestuurd wordt naar Brussel.

MELANIE : En hoe is het nu met Stien?

TINNE : Goed en niet goed. Ze heeft veel bloed verloren en is erg zwak. Volgens de dokter zal ze nooit meer de oude worden. Maar nu moet ik echt verder. De groeten allebei. *(gaat af)*

JEANNEKE : God Lieve Heer, een weerwolf in ons dorp. Kan de veldwachter of de pastoor daar niets aan doen? Zo een beest moet dood.

MELANIE : Vaneigens dat, ik sta te knikken op mijn benen. Amai mijne frak.

JEANNEKE : Een mens is nergens meer veilig.

MELANIE : Ik zou hem nogal knijpen als ik oog in oog met zo'n lelijk monster moest staan. Ik pruttelde verdoeme mijn broek onder.

JEANNEKE : Ik zou weglopen als een opgeschrikte haas, alsof mijn leven er van afhing.

MELANIE : Kunt ge dan niks meer vertrouwen?

JEANNEKE : Ze zeggen dat een weerwolf een gewoon mens is. Weet gij hoe ge dat eigenlijk wordt?

MELANIE : Mijn grootvader vertelde dat als ge gebeten wordt door een weerwolf en ge kon het nog verder vertellen, ge ook een weerwolf werd. Maar ook als ge vlees at van een schaap dat door een weerwolf was gedood.

JEANNEKE : Oeioeioei, dan wordt Stien van Stanske ook een weerwolf!

MELANIE : Awel... ja zeker.

JEANNEKE : Wat nu gezongen?

MELANIE : Er valt niet veel te zingen. Hooguit een miserabel treurlied.

(Sus op)

SUS : Hier zie, de knapste meiskes van het dorp.

JEANNEKE : Ge zijt een ferme fleempot, Sus.

SUS : Maar allee Jeanneke, gij zijt het knapste meisje van heel de région.

JEANNEKE : Vindt ge dat Sus of zegt ge dat tegen alle vrouwen?

SUS : Maar nee, mijn kind. Dat komt recht uit mijn hart.

MELANIE : En ik dan?

SUS : Gij zijt ook een knap ding maar ik hou meer van zwartharige juffrouwen. Ziet ge, die hebben iets sensueel, iets...

MELANIE : Hebt ge het gehoord van Stien van Stanske?

SUS : Belachelijk, weerwolven bestaan niet. Dat zijn allemaal verzinsels van bange boeren.

MELANIE : Zoudt ge denken?

SUS : Maar natuurlijk meisje, angst laat mensen van alles zien wat er niet is. Neemt nu een koe in de mist. Dat wordt opeens een verschrikkelijke draak als ze 'beu' doet.

JEANNEKE : Ze zeggen dat de weerwolf de handlanger van de duivel is.

SUS : Maar mijn lief kind, de duivel is een uitvinding van de pastoors. Bedoeld om ons allemaal bang te maken. Bangeriken kunnen ze gemakkelijker onder de duim houden.

MELANIE : Gij gelooft dus niet in weerwolven?

SUS : Maar nee gij, dat is pure onzin. Ik trek die weerwolf zijn staart en zijn oren uit en